

tagelse — kun fikrer Opholdskommunen $\frac{1}{3}$ af den paagældendes samlede Skattebeløb og altid mindst Skattebeløbet af Indtægter, flydende fra andre Kilder end fra Erhvervskommunen.

Den anden Vndring — Vndringsforslaget Nr. 14, 2det Stykke —, gaar ud paa, at Fradragsretten hos Opholdskommunen overhovedet kun skal kunne udøves, dersom den paagældende af Indtægten i Erhvervskommunen til denne og til Opholdskommunen tilsammen har betalt et Skattebeløb, som overstiger, hvad han vilde have haft at betale, dersom han havde haft Ophold i Erhvervskommunen og dennes Skatteprocent var bleven bragt i Anvendelse paa ham. Fradragsretten foreslaas i saa Fald begrænset til Forskellen.

At Antallet af Afregninger mellem Kommunerne vil blive i høj Grad formindstet ved disse Vndringer, maa betegnes som en yderligere Fordel, da disse Afregninger netop maa befrygtes at kunne give Anledning til Uenighed.

At Opholdskommunen bliver stillet væsentlig bedre ved disse 2 Vndringer end efter Folketingsforslaget, er ligeledes en Fordel, eftersom Fradragsretten efter det nævnte Forslag for et Antal Kommuner vilde virke ødelæggende i finansiel Henseende.

Paa den anden Side vil det ikke kunne gøres gældende, at Skattehyderne gaas for nær, eftersom de dog ikke i noget Tilfælde til begge Kommuner tilsammen ville komme til at betale mere i Skat af saadan Indtægt, end hvis de havde taget Ophold i deres Erhvervskommune.

Da Folketinget oftere har udtalt sig om det forkastelige i, at man, ved at vælge en billig Opholdskommune for at drive Næring i en byr, efter den gældende Lovgivning kan forskaffe sig Fordel i Henseende til Skat, og da Flertallet for Erhvervskommunens Vedkommende uforandret tiltræder Folketingets Forslag, mener Flertallet at kunne paaregne Folketingets Tiltrædelse af de tvende Vndringer.

Til Oplysning anføres følgende Eksempler:

1. En Person (X) i Kommunen A (Opholdskommunen) driver Næring i Kommunen B (Erhvervskommunen). A har Skatteprocenten 3, B Skatteprocenten 9. X tjener i B 10,000 Kr., men har ingen anden Indtægt. Han skal da betale til A 3 pCt. af 10,000 Kr. eller 300 Kr. til B $\frac{2}{3}$ af 9 pCt., altsaa 6 pCt. af 10,000 Kr. 600 —

tilsammen 900 Kr.,
men han har efter Folketingets Forslag Fradragsret for indtil $\frac{2}{3}$ af 300 Kr. eller. 200 —

Altsaa bliver hans hele Skat 700 Kr.,
saa at han sparer 200 Kr. ved at bo i A.

Efter Ministerens Vndringsforslag (Nr. 14, 2det Stykke) bortfalder Fradraget af de 200 Kr. X er nemlig i A og B tilsammen kun sat til Skat 900 Kr., som han vilde have havt at svare, hvis han havde boet i B.

A faar altsaa 200 Kr. mere, og X sparer ikke Skat.

2. X har i alt 15,000 Kr. Indtægt, nemlig 5,000 i Opholdskommunen A og 10,000 Kr. i Erhvervskommunen B. Skatteprocenten som ovenfor 3 og 9. Han betaler da til A 3 pCt. af

15,000 Kr. 450 Kr.
og til B 9 pCt. af $\frac{2}{3}$ af
10,000 Kr. eller 600 —

1,050 Kr.

Men han har da efter Folketingets Forslag Ret til at fordrø fradraget hos A den til B betalte Skat, dog ikke ud over $\frac{2}{3}$ af den til A i alt betalte Skat, og saaledes, at der forbeholdes A fuld Skat af de 5,000 Kr., som han har fortjent i A. Han kan altsaa fordrø fradraget 300 —

hvorefter Nettoskatten for X er 750 Kr.
der fordeler sig med 600 Kr. til B. og 150 Kr. til A. A faar saaledes kun det samme Beløb, som Kommunen vilde have faaet, dersom X ikke i B havde fortjent 10,000